

IV. Bewijs van indicatoren van recht-hebbende op de verhoogde verzekerings-tegemoetkoming zonder de toepassing van de referentieperiode van één jaar.

Inleiding

In toepassing van artikel 18 van het koninklijk besluit van 15 januari 2014 betreffende de verhoogde verzekeringstegemoetkoming, bedoeld in artikel 37, § 19, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna: “GVU-wet”), kan indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan, het recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming worden toegekend na een inkomstenonderzoek **zonder** gebruik van de **referentieperiode** van één jaar.

Dit geldt meer bepaald voor **gezinnen waarvan één van de leden** zich in één van de volgende situaties bevindt (situatie die als ‘indicator’ wordt aangemerkt):

- gepensioneerde (hoedanigheid van gerechtigde gepensioneerde, bedoeld in art. 32, eerste lid, 7° tot 12°, van de GVU-wet)
- invalide die een invaliditeitsuitkering ontvangt (invaliditeitsuitkering in de zin van art. 93 van de GVU-wet)
- overheidspersoneelslid in beschikbaarheid sedert één jaar
- militair in tijdelijke ambtsontheffing (wanneer die periode van ambtsontheffing tenminste één jaar duurt)
- arbeidsongeschiktheid en gecontroleerde werkloosheid waarvan de som van de periodes van arbeidsongeschiktheid en werkloosheid de duur van een jaar bereikt
- personen die voldoen aan de voorwaarden om als “gerechtigde met een handicap” te worden ingeschreven (gerechtigde in de zin van art. 32, eerste lid, 13°, van de GVU-wet)
- weduwnaar of weduwe
- gerechtigde binnen een eenoudergezin.

De omzendbrief V.I. nr. 2014/72 – 3991/244¹ van 5 februari 2014 vanwege de Dienst voor geneeskundige verzorging, omschrijft en preciseert de reglementaire voorwaarden van de situaties, die als “indicator” gelden.

1. Bewijsstukken voor de indicatoren

De bedoeling van deze omzendbrief is om ten behoeve van de verzekeringsinstellingen (V.I.'s) aan te duiden welke gegevens en stukken als bewijs dienen voor de “indicatoren” bedoeld in artikel 18 van het voormelde koninklijk besluit van 15 januari 2014.

De Dienst wijst er ook op dat het recht hebben op een tegemoetkoming van het zogenaamde stookoliefonds, NIET geldt als indicator.

1. Zie I.B.-RIZIV nr 2014/1, p. 74.

2. Overzicht van de in aanmerking te nemen bewijsstukken

2.1. GEPENSIONEERDEN

Het gaat hier om de hoedanigheid van gerechtigde gepensioneerde, bedoeld in artikel 32, eerste lid, 7° tot 12°, van de GVV-wet.

De Rijksdienst voor Pensioenen, het Rijksinstituut voor de sociale verzekering der zelfstandigen, de FOD Financiën en de overige instellingen die pensioenen van de openbare sector uitbetalen (PDOS), maken bij het ingaan van het rustpensioen verklaringen (attesten gezondheidszorgen gepensioneerden) op, waarop onder meer de ingangsdatum van het rustpensioen wordt vermeld.

Deze verklaringen (attesten gezondheidszorgen gepensioneerden) worden door voornoemde instellingen via elektronische weg, via de Kruispuntbank voor sociale zekerheid (KSZ) en het Nationaal intermutualistisch College (NIC), naar de V.I.'s gezonden waarbij de betrokkenen zijn aangesloten.

Dit gebeurt met de elektronische stroom "A101".

Indien de elektronische gegevensoverdracht niet slaagt, reiken deze instellingen aan de gepensioneerden papieren verklaringen uit. Deze verklaringen moeten door de gepensioneerden worden overhandigd aan de V.I. waarbij zij zijn aangesloten. Bij verlies reikt de afdeling administratieve toegankelijkheidsgegevens van de Dienst voor administratieve controle een duplicaat uit.

Deze elektronische attesten met de betekenis van de codes (die onder meer aanduiden over welk type gepensioneerde het gaat en welk soort pensioenrechten hij/zij heeft), alsmede het model van de papieren verklaringen die worden uitgereikt wanneer de elektronische stroom niet slaagt, worden nader omschreven in de omzendbrief V.I. nr. 2014/432 van 5 november 2014.

2.2. INVALIDEN MET RECHT OP EEN INVALIDITEITSUITKERING

Het gaat om invaliden die recht hebben op een invaliditeitsuitkering in de zin van artikel 93 van de GVV-wet, en om zelfstandigen in het invaliditeitstijdvak, die recht hebben op een invaliditeitsuitkering.

De voormelde omzendbrief VI nr. 2014/72 – 3991/244 van 5 februari 2014 van de Dienst voor geneeskundige verzorging preciseert nader welke personen als rechthebbende op een invaliditeitsuitkering worden beschouwd, en bepaalt ook welke personen toch als rechthebbende op een invaliditeitsuitkering worden beschouwd terwijl zij geen effectief recht hebben op invaliditeitsuitkeringen.

De V.I.'s zijn als uitbetalingsinstellingen van de invaliditeitsuitkeringen zelf de authentieke bron van de gegevens over de hier bedoelde situaties, en dus moeten geen externe bewijsstukken worden voorzien.

2.3. OVERHEIDSPERONEELSLEDEN IN DISPONIBILITEIT SEDERT ÉÉN JAAR

Het gaat om personeelsleden van de publieke sector die sedert ten minste één jaar in disponibiliteit zijn. Voor de bepaling van die periode van een jaar wordt de eventuele ongeschiktheidsperiode die voorafgaat aan de disponibiliteit in aanmerking genomen.

De disponibiliteit wordt bewezen door een attest, dat aan de personeelsleden in disponibiliteit wordt toegezonden door de FOD Volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu, bestuur MEDEX, en waar de volgende formulering in voorkomt, al naargelang het gaat om een zware handicap of niet.

“Uw definitieve ongeschiktheid is het gevolg van een zware handicap opgelopen tijdens de loopbaan en waardoor definitief een einde werd gemaakt aan zijn/haar diensten. Het verlies van de graad van zelfredzaamheid werd bepaald op X punten op een schaal van 18 punten in toepassing van het ministerieel besluit van 30 juli 1987.”

Of:

“De graad van verlies van zelfredzaamheid werd bepaald op X punten op een schaal van 18 punten in toepassing van het ministerieel besluit van 30 juli 1987. Uw definitieve ongeschiktheid is bijgevolg niet het gevolg van een zware handicap opgelopen tijdens de loopbaan en waardoor definitief een einde werd gemaakt aan uw diensten zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen.”

2.4. MILITAIREN IN TIJDELIJKE AMBTSONTHEFFING

Het gaat om een militair die om gezondheidsredenen tijdelijk uit zijn ambt is ontheven wanneer die periode van ambtsontheffing een jaar bereikt. De bewijsmodaliteiten van deze situatie en de in aanmerking te nemen attesten, zijn beschreven in omzendbrief V.I. nr. 2009/335 van 18 augustus 2009 van de Dienst voor administratieve controle.

2.5. VERZEKERDEN DIE ARBEIDSONGESCHIKT ZIJN OF EEN WERKLOZE ZIJN IN GECONTROLEERDE WERKLOOSHEID

(in de zin van de reglementering betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging)

Op voorwaarde dat hij **sedert minstens één jaar** ononderbroken arbeidsongeschikt of volledig werkloos is (dit laatste in de zin van de werkloosheidsreglementering).

Zoals toegelicht in omzendbrief V.I. nr. 2014/72 – 3991/244 van 5 februari 2014 worden de periodes van arbeidsongeschiktheid en van volledige werkloosheid bij elkaar opgeteld om te bepalen of de duur van één jaar wordt bereikt. Het volstaat dat de verzekerde op het moment van de aanvraag arbeidsongeschikt of volledig werkloos is en dat de duur van één jaar wordt bereikt.

De V.I.'s zijn zelf houder en authentieke bron van de gegevens over de arbeidsongeschiktheid, en derhalve zijn hier geen specifieke externe bewijsmiddelen nodig.

De gecontroleerde werkloosheid wordt aangetoond door middel van de gegevens uit de stroom “A012”, betreffende de hoedanigheid van werkloze (bewijs van werkloosheid of van rechthebende op een loopbaanonderbrekingsuitkering) – zoals verder toegelicht in de omzendbrief V.I. nr. 2014/432 van 5 november 2014 over de bewijzen van hoedanigheid.

De dagen volledige werkloosheid, die samengeteld moeten worden met de eventuele dagen van arbeidsongeschiktheid om te komen tot voormelde periode van tenminste één jaar, worden aan de V.I.'s meegedeeld via de stroom A003 (die sedert de hervorming van de verhoogde tegemoetkoming met het K.B. van 15.01.2014 de dagen werkloosheid per maand meedeelt).

2.6. PERSONEN DIE VOLDOEN AAN DE VOORWAARDEN OM ALS “GERECHTIGDE MET EEN HANDICAP” TE WORDEN INGESCHREVEN

Bedoeld worden de personen die voldoen aan de voorwaarden om te worden ingeschreven in de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 32, eerste lid, 13°, van de GVV – wet, en in uitvoering daarvan, artikel 128 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de gecoördineerde GVV-wet (en gewoonlijk worden aangeduid als personen met de hoedanigheid van gerechtigde met een handicap).

De modaliteiten om de vervulling van die voorwaarden aan te tonen, worden vermeld in omzendbrief V.I. nr. 2014/432 van 5 november 2014.

Samengevat gaat het om volgende bewijzen, al naargelang de oorsprong van de erkenning van de vermindering van het verdienvermogen, bedoeld in artikel 32, eerste lid, 13° van de GVV- wet:

- voor de erkenning door de geneesheer–inspecteur van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle: het attest van die dienst omtrent de erkenning (attest opgenomen in bijlage bij omzendbrief V.I. nr. 2014/432 van 05.11.2014)
- voor de medische erkenningen van kinderen met een handicap: de gegevens over die erkenning worden aan de VI's meegedeeld met de stroom A652 (stroom tot bewijs van de medische vaststelling van kind met een handicap)
- voor de erkenning van ongeschiktheid in het raam van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap: de stroom “A023” (oorspronkelijk opgevat voor de analoge bewijzen dat verzekerden de medische voorwaarden vervullen om in aanmerking te komen voor het zorgforfait voor chronisch zieken).

2.7. WEDUWNAARS OF WEDUWEN

Met weduwnaar of weduwe wordt in dit kader de persoon bedoeld van wie de echtgeno(o)t(e) is overleden en die geen nieuw huwelijk is aangegaan of geen verklaring van Wettelijke samenwoning heeft gedaan.

Voor personen die ingeschreven zijn in de Belgische bevolkingsregisters, kan de burgerlijke staat uit het Rijksregister afgeleid worden.

Voorbeeld

een gerechtigde student overlijdt. Zijn echtgenote stond bij hem ten laste. Zelfs als de overlevende echtgenote op basis van haar “burgerlijke staat” geen overlevingspensioen ontvangt, kan zij als weduwe ingeschreven worden. Dit kan op basis van het informatiegegeven in het Rijksregister, of op basis van een attest waaruit het overlijden van de echtgenoot blijkt.

2.8. GERECHTIGDEN BINNEN EEN EENOUDERGEZIN

Het eenoudergezin bestaat uit een gerechtigde die, volgens de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen, enkel samenwoont met een of meerdere kinderen die te zijner laste zijn ingeschreven, overeenkomstig artikel 123, eerste lid, 3, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996. De omzendbrief V.I. nr. 2014/72 - 3991/244 van 5 februari 2014 preciseert verder wie kan beschouwd worden als zulke gerechtigde.

De gegevens van het Rijksregister zijn hier bepalend.

Zoals in de omzendbrief V.I. nr. 2014/72 - 3991/244 van 5 februari 2014 is bepaald, mag de gerechtigde en zijn personen ten laste die in een gemeenschap verblijven (d.w.z. een rustoord voor bejaarden, een rust- en verzorgingstehuis, een psychiatrisch verzorgingstehuis, een initiatief voor beschut wonen, een centrum voor sociaal verweer, een gevangenis, een religieuze gemeenschap,...), toch als een eenoudergezin beschouwd worden, op voorwaarde dat geen echtgenoot of samenwonende op hetzelfde adres is ingeschreven – in dat geval wordt de hoedanigheid van eenoudergezin vastgesteld op basis van een verklaring op eer met betrekking tot de gezinssamenstelling.

3. Inwerkingtreding

Deze omzendbrief is van toepassing voor het bewijs van de situaties opgesomd in artikel 18 van het koninklijk besluit van 15 januari 2014 betreffende de verhoogde verzekeringstegemoetkoming, bedoeld in artikel 37, § 19, van de GVV-wet en dit vanaf de inwerkingtreding van dat besluit.

Omzendbrief V.I. nr. 2014/500 – 3991/258 van 22 december 2014.